

CONSILIUL LEGISLATIV

Decizia nr. 260 din 27.05.2026

373 din 8.06.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 25 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și completarea Legii nr.165/2018 privind acordarea biletelor de valoare

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art. 25 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și completarea Legii nr.165/2018 privind acordarea biletelor de valoare (b260/29.04.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/2069/04.05.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D424/05.05.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea art. 25 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și completarea Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit *Expunerii de motive*, prin demersul de față „se creează un mecanism fiscal prin care contribuabilii plătitori de impozit pe profit pot reduce din impozitul pe profit datorat sumele reprezentând valoarea

voucherelor de vacanță acordate propriilor angajați în limita a 20% din impozitul pe profit datorat”, concomitent fiind avută în vedere corelarea cadrului legal al voucherelor de vacanță cu noul mecanism propus, în scopul stimulării turismului intern.

2. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

4. Dat fiind faptul că măsurile preconizate vizează transformarea cheltuielilor aferente acordării voucherelor de vacanță dintr-o cheltuială deductibilă într-un credit fiscal, sumele în discuție urmând a fi scăzute direct din impozitul pe profit, precizăm că acestea pot fi de natură a genera un impact bugetar negativ, fiind incidente dispozițiile art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, raportate la art. 21 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la obligația prezentării fișei financiare.

5. La **art. II**, referitor la norma propusă pentru art. 24¹ alin. (1), semnalăm că formularea potrivit căreia „voucherile de vacanță se pot acorda de către angajatori din impozitul pe profit redus” este improprie din punct de vedere fiscal, întrucât impozitul este o obligație fiscală, nu o sursă de finanțare. Prin urmare, se impune reconsiderarea textului, eventual în sensul în care angajatorii pot proceda la scăderea sumelor aferente voucherelor de vacanță acordate propriilor salariați din impozitul pe profit datorat.

La textul propus pentru art. 24¹ alin. (3), învederăm următoarele aspecte:

a) în cazul în care prin termenul „Condițiile” au fost vizate cele de acordare a voucherelor de vacanță, atragem atenția asupra faptului că, în virtutea principiului ierarhiei actelor normative (art. 4 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare), acestea trebuie stabilite la nivel primar, în Legea nr. 165/2018, iar nu la nivel infralegal, prin norme metodologice;

b) ce anume a fost avut în vedere prin sintagma „plafonul anual”? Suma maximă care poate fi acordată unui angajat în decursul unui an fiscal sub forma voucherelor de vacanță ori suma maximă totală care poate fi acordată de angajatori angajaților proprii sub forma voucherelor

de vacanță, la nivel agregat? Legat de acest aspect, subliniem că, *de lege lata*, potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 165/2018, suma maximă ce poate fi acordată unui angajat, într-un an fiscal, sub forma voucherelor de vacanță, nu poate depăși echivalentul a 6 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată. În consecință, pentru a nu se aduce atingere principiului ierarhiei actelor normative, considerăm că „plafonul anual” trebuie stabilit în cuprinsul Legii nr. 165/2018.

Având în vedere că stabilirea plafonului anual și a condițiilor de acordare a voucherelor de vacanță sunt de esență actului de reglementare primară, coroborat cu faptul că Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 165/2018 sunt deja aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1045/2018, cu modificările ulterioare, opinăm în sensul renunțării la textul propus pentru art. 24¹ alin. (3) din lege.

6. Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, **art. III** va fi reformulat, astfel:

„**Art. III.** – În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi modificate în mod corespunzător Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare”.

PRESEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 506/26.05.2026